

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22200/2024
02.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Весне Мاستиловић, Мирјане Андријашевић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душко Рашић, адвокат из ..., против АД „Електромрежа Србије“, са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Игор Исаиловић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4871/22 од 22.05.2024. године, у седници одржаној 02.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4871/22 од 22.05.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4871/22 од 22.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу П 502/2020 од 12.04.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужени засновао право стварне службености преласка електроенергетског вода у површини заштитног појаса у мерама и границама и на начин ближе наведен у том ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове спора од 322.125,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4871/22 од 22.05.2024. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда и одбијени захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, предлажући да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној сходно одредби члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20 и 10/23 – др. закон, у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и када је потребно ново

тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, јер не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је утврђење да је тужени засновао право стварне службености преласка електроенергетског вода преко парцеле чији је власник тужилац, због чега се, супротно наводима ревизије, у конкретном случају не ради о установљавању права стварне службености из члана 56. став 1. Закона о основама својинско правних односа, већ о утврђењу да је већ заснована законска службеност постављања далековода који се простире изнад парцеле тужиоца, а по оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови оценили да тужилац има правни интерес за подношење тужбе за утврђење постојања стварне службености туженог на његовој непокретности, јер ће се тиме отклонити неизвесност и утврдити постојање правног односа који је заснован између странака, а на основу кога тужилац може да оствари неко своје право или да убудуће према томе одреди своје понашање.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије туженог у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овом спору поднета је 25.01.2016. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 100.000,00 динара.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази динарску противвредност прописану одредбом члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу изложеног применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић